

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/84/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213221540
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4213221540.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a členov senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Sone Vackovej v právnej veci žalobcu: Československá obchodná banka a.s., so sídlom Michalská 18, 815 63 Bratislava, IČO 36 854 140, zastúpeného: Malata, Pružinský, Hegedüs & Partners s.r.o., so sídlom Prievozska 4/B, 821 09 Bratislava, IČO: 47 239 921, proti žalovanému: N. U., nar. XX.XX.XXXX, bydlisko XXX XX U. X. XXX, o zaplatenie sumy 1.803,30 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 24. júna 2016 č.k. 6C/216/2014-134, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti prevyšujúcej sumu 115 eur a v časti trov konania zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 310,20 eura, úrok z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 310,20 eura od 21.09.2013 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach po 20 eur splatných 28. dňa toho ktorého mesiaca pod stratou výhody splátok počnúc 40. dňom po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie čo aj len jednej splátky má za následok zrochnosť celého plnenia. V ostatnej časti žalobu zamietol. Rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil čl. 38 Charty základných práv Európskej únie, čl. 4 bod 2 písm. f) hlavy I., čl. 12 hlavy I., čl. 169 hlavy XI. zmluvy o fungovaní Európskej únie, čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS, ustanoveniami § 52, § 121 ods. 3, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 1, § 4 ods. 1, 2, 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Konštatoval, že žalobca uplatňuje právo vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy uzatvorenej medzi stranami sporu dňa 04.04.2008. Preto na právny vzťah vzniknutý touto zmluvou aplikoval právne normy spotrebiteľského práva, a to zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu, ako lex specialis, a všeobecnú úpravu obsiahnutú v ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zisťoval, či predmetná zmluva má všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. a konštatoval, že neobsahuje náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. i), výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve nie je konkretizované aká suma z vykonanej splátky bude započítaná na úverovú istinu, aká časť na úroky, prípadne na iné poplatky. Dospel k záveru, že absencia tohto údaja v spotrebiteľskej zmluve má, podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z., za následok, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Preto bol žalovaný povinný vrátiť žalobcovi vrátiť poskytnutý úver bez úrokov a bez poplatkov. Zistil, že žalobca poskytol žalovanému úver v sume 995,82 eura, žalovaný zaplatil sumu 685,62 eura. Preto považoval žalobu za dôvodnú len v časti zaplatenia sumy 310,20 eura a v tejto časti jej vyhovel. Poukázal na finančnú situáciu žalovaného, ktorý má príjem 405 eur mesačne a má exekúcie. Preto mu, podľa § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, povolil uloženie povinnosť zaplatiť v mesačných splátkach po 20 eur, nakoľko bez povolenia týchto splátok by žalovaný ako spotrebiteľ mohol byť existenčne ohrozený, a záujmy žalobcu nebudú nijako ohrozené. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. priznal žalobcovi uplatnené úroky z

omeškania, pretože bolo nesporné, že dňa 21.09.2013 žalovaný bol v omeškaní so sporným peňažným dlhom. V ostatnej časti žalobu zamietol, keďže žalobcovi na iné plnenie nevzniklo právo, vzhľadom na to, že predmetný úver považoval za bezúročný a bez poplatkov. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods.2 OSP a pri čiastočnom úspechu oboch strán sporu v konaní vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá na ich náhradu právo.

2. Žalobca podal v zákonnej lehote odvolanie a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti, okrem sumy poplatkov vo výške 115 eur, a v časti trov konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dôvodil, že rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Namietal, že hoci nespochybňuje postavenie žalovaného ako spotrebiteľa, súd prvej inštancie pri aplikácii zákona č. 258/2001 Z.z. (§ 4 ods. 2 písm. i) nedostatočne vyhodnotil poskytnutý spotrebiteľský úver ako úver revolvingový. Uviedol, že pre produkt povoleného prečerpania je typická časová neohraničenosť. Je to forma tzv. revolvingového úveru, ktorý je charakteristický odlišnosťami v porovnaní so spotrebiteľským úverom s jednorazovým čerpaním finančných prostriedkov. Namietal, že súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku vôbec nezaoberal revolvingovou povahou poskytnutého úveru, preto má pochybnosti o spoľahlivo zistenom skutkovom stave, právnom posúdení a presvedčivosti odôvodnenia rozsudku. Tvrdil, že požiadavka súdu prvej inštancie na presný splátkový kalendár je nerealizovateľná.

3. Žalovaný sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spíňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné. Preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti prevyšujúcej sumu 115 eur, podľa § 389 ods. 1 písm. c) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Civilný sporový poriadok, ktorý bol prijatý zákonom č. 160/2015 Z.z. a nadobudol účinnosť 01.07.2016, vychádza z princípu aplikácie procesných noriem v ňom obsiahnutých na všetky konania, teda aj na tie, ktoré boli začaté pred dňom jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

7. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

8. Z obsahu spisu vyplýva, že na základe žiadosti žalovaného reg.č. 002709388R žalobca dňa 04.04.2008 poskytol žalovanému peňažné prostriedky formou povoleného prečerpania bežného účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX do výšky úverového limitu 30.000,- Sk (995,82 eura). Strany sa dohodli, že výška úrokovej sadzby bude určená v Obchodných podmienkach pre povolené prečerpanie bežného účtu, ktoré tvoria súčasť tejto zmluvy. Strany sa tiež dohodli, že týmto uzatvárajú zmluvu o povolenom prečerpaní č. 002709388R. Podľa čl. III. obchodných podmienok pre povolené prečerpanie, účinných ku dňu 01.01.2008, čerpané prostriedky budú úročené úrokovou sadzbou zverejnenou v prevádzkových priestoroch pobočiek žalobcu a na www.csob.sk <<http://www.csob.sk>>. Žalobca listom zo dňa 01.09.2011 oznámil žalovanému predčasnú splatnosť úveru ku dňu 31.08.2011 a vyzval ho na zaplatenie sumy 1.243,85 eura do 12.09.2011. Žalobca sa podanou žalobu domáhal zaplatenia sumy 1.803,30 eura, ktorá pozostávala z nesplatennej istiny úveru v sume 995,82 eura, z úroku v sume 435,37 eura vyčíslenému ku dňu 20.09.2013, z úroku z omeškania v sume 257,11 eura vyčíslenému ku dňu 20.09.2013 a z poplatkov vo výške 115 eur. Ďalej sa domáhal úroku vo výške 18,90 % ročne zo sumy 995,82 eura od 21.09.2013 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 1.546,19 eura od 21.09.2013 do zaplatenia. Súd prvej inštancie žalobe čiastočne vyhovel, keď žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 310,20 eura, úrok z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 310,20

eura od 21.09.2013 do zaplataenia. Uloženú povinnosť povolil žalovanému splniť v splátkach po 20 eur splatných. Žalobu zamietol v časti o zaplataenie zostávajúcej istiny v sume 685,62 eura, v časti úrokov z úveru z istiny do zaplataenia (čiastočne vyčíslených), a v časti úrokov z omeškania z istiny a z úrokov z úveru za dobu do 20.09.2013 (čiastočne vyčíslených) a v časti poplatkov v sume 115 eur. Uvedená zamietajúca časť rozsudku súdu prvej inštancie prevyšujúca sumu 115 eur, je predmetom skúmania odvolacím súdom.

9. Zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) stanovoval podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. V § 1 ods. 3 výslovne uvádzal, že sa nevzťahuje na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu; tým nie je dotknuté ustanovenie § 3 ods. 6. Ustanovenie § 3 ods. 6 stanovilo, že pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o a) úverovom limite, ak je stanovený, b) ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená, c) postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy.

10. Odvolací súd posudzujúc predmetnú vec v zmysle vyššie uvedeného skutkového stavu a zákonných ustanovení dospel k záveru, že pokiaľ súd prvej inštancie zamietol žalobu dôvodiac tým, že zmluvu považoval za bezúročnú a bez poplatkov, nakoľko neobsahovala náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z., teda výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, bolo jeho rozhodnutie nesprávne, založené na nesprávnom právnom posúdení veci. V tomto smere treba prisvedčiť žalobcovi, že produkt povoleného prečerpania je formou úveru, ktorý je charakteristický odlišnosťami v porovnaní so spotrebiteľským úverom s jednorazovým čerpaním finančných prostriedkov. Rovnako je nerealizovateľná ani požiadavka súdu prvej inštancie na presný splátkový kalendár. Keďže súd prvej inštancie považoval poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov, následne už nevykonal náležité dokazovanie k jednotlivým zložkám uplatneného nároku, aby zistil, či sú opodstatnené v celom rozsahu, vrátane príslušenstva. A to napriek tomu, že vo veci ide o spotrebiteľský spor, v ktorom súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci (§ 295 CSP).

11. Nakoľko predmetom konania zostal aj úrok z úveru po zosplatnení odvolací súd navyše dodáva, že predčasnosť spoplatnenia úveru predstavuje vo svojej podstate jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové a okamžité vrátenie celej požičanej istiny. Úrok z úveru predstavuje kapitalizovanú odplatu za celé obdobie postupného splácania úveru v splátkach. Pri predčasnom a mimoriadnom spoplatnení úveru vzniká veriteľovi nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu spoplatnenia úveru. Spoplatnením úveru na jednej strane nastáva stav, keď veriteľ má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, na druhej strane už spotrebiteľ nemá právny titul držať peňažné prostriedky poskytnuté veriteľom, v svojej dispozícii, preto niet dôvodu na to, aby veriteľ požadoval od neho úroky, ktoré by mu patrili, ak by spotrebiteľ mal právo držby finančných prostriedkov. V opačnom prípade by nastal nespravodlivý a ústavne nekonformný stav pre spotrebiteľa, ktorý by bol vystavený sankciám vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej mal nárok na úroky zo zmluvy. Za tejto situácie by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by mal nárok na dohodnuté úroky ako keby k zmene záväzku nedošlo. Spotrebiteľ by tak nemal žiadne garantované práva, ktoré by mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Navyše by došlo k hrubej nadvláde veriteľa, ak by bol tento nečinný pri vymáhaní svojej pohľadávky a odplatné úroky by si nárokoval aj pri svojej potencionálnej nečinnosti. Takéto správanie veriteľa nemôže byť podporované a používať právnu ochranu. Keďže v danej veci niet pochýb o tom, že medzi stranami sporu bola uzavretá spotrebiteľská zmluva, po poskytnutí náležitej ochrany žalovanému, ako spotrebiteľovi, odvolací súd vyslovuje záväzný právny názor, že po spoplatnení úveru žalobcovi neprináležia úroky dohodnuté za poskytnutý úver.

12. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti prevyšujúcej sumu 115 eur, a v časti trov konania podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec

mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie. Súd prvej inštancie sa bude opätovne zaoberať dôvodnosťou uplatneného nároku v zostávajúcej časti. Nakoľko v danej veci ide o spotrebiteľský spor, aj bez návrhu vykoná dôkazy, ktoré sú nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Osobitne preskúma uplatnené príslušenstvo, a to vrátane tej časti príslušenstva, ktorú žalobca uplatnil ako vyčíslené úroky a vyčíslené úroky z omeškania. Následne vo veci opätovne rozhodne. Zároveň rozhodne aj o trovách konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).